

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 29 listopada 2012 r.(*)

Dyrektywa 2006/112/WE – Podatek od wartości dodanej – Artykuły 167, 168 i 185 – Prawo do odliczenia – Korekta odliczeń – Nabycie działki i stojących na niej budynków w celu rozebrania tych budynków i realizacji projektu budowlanego na tej działce

W sprawie C-257/11

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) postanowieniem z dnia 20 grudnia 2010 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 maja 2011 r., w postępowaniu:

SC Gran Via Moinești SRL

przeciwko

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF),

Administrația Finanțelor Publice București Sector 1,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), pełniący obowiązki prezesa trzeciej izby, K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský i T. von Danwitz, sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: R. Fereș, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 21 czerwca 2012 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu SC Gran Via Moinești SRL przez A. Leftera, V. Rădoia oraz M. Mitroia, avocați,
- w imieniu rządu rumuńskiego przez R.H. Radu, R.I. Munteanu oraz I. Barbu, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez C. Soulay oraz L. Bouyon, działające w charakterze pełnomocników,

podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii, wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 167, 168 i art. 185 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego

systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy spółką SC Gran Via Moinești SRL (zwaną dalej „GVM”) a Agencją Națională de Administrare Fiscală (ANAF) (krajową agencją administracji podatkowej, zwaną dalej „ANAF”) oraz Administrația Finanțelor Publice București Sector 1 (administracją finansów publicznych dla sektora 1 miasta Bukaresztu, zwaną dalej „AFP”) w przedmiocie opodatkowania spółki GVM podatkiem od wartości dodanej (zwanym dalej „podatkiem VAT”) z powodu nabycia działki i wzniesionych na niej budynków w celu realizacji projektu budowlanego.

Ramy prawne

3 Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112:

„»Podatnikiem« jest każda osoba prowadząca samodzielnie w dowolnym miejscu jakkolwiek działalność gospodarczą, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

»Działalność gospodarcza« obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów lub uznanych za takie. Za działalność gospodarczą uznaje się w szczególności wykorzystywanie, w sposób ciągły, majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu [wykorzystywanie majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu stałego dochodu].”

4 Artykuł 167 tej dyrektywy stanowi:

„Prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek, który podlega odliczeniu, staje się wymagalny”.

5 Artykuł 168 rzeczony dyrektywy stanowi:

„Jeżeli towary i usługi wykorzystywane są na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika, podatnik jest uprawniony, w państwie członkowskim, w którym dokonuje tych transakcji, do odliczenia następujących kwot od kwoty VAT, którą jest zobowiązany zapłacić:

a) [podatku] VAT należnego lub zapłaconego w tym państwie członkowskim od towarów i usług, które zostały mu dostarczone lub które mają być mu dostarczone przez innego podatnika;

[...]”.

6 Artykuł 184 tej dyrektywy stanowi:

„Wstępne odliczenie podlega korekcie, jeżeli jego kwota jest większa lub mniejsza od kwoty odliczenia przysługującej podatnikowi”.

7 Artykuł 185 dyrektywy 2006/112 ma następujące brzmienie:

„1. Korekta jest dokonywana w szczególności, w przypadku gdy po złożeniu deklaracji [podatku] VAT nastąpi zmiana czynników uwzględnianych przy określeniu kwoty odliczenia, na przykład w przypadku anulowania zakupów lub uzyskania obniżek ceny.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 korekta nie jest dokonywana w przypadkach transakcji w całości lub częściowo niezapłaconych, w przypadku naliczenia udokumentowanego lub potwierdzonego zniszczenia, zagubienia lub kradzieży własności oraz w przypadku towarów

przeznaczonych do przekazywania jako prezenty o małej wartości i próbki, o których mowa w art. 16.

Państwa członkowskie mogą jednakże wymagać dokonania korekty w przypadku transakcji całkowicie lub częściowo niezapłaconych oraz w przypadku kradzieży”.

8 Zgodnie z art. 186 rzeczony dyrektywy państwa członkowskie określają szczegółowe przepisy wykonawcze dla jej art. 184 i 185.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

9 W drodze zawartej w dniu 16 marca 2007 r. umowy kupna-sprzedaży GVM nabyła działkę i stojące na niej budynki.

10 Na mocy tej umowy na GVM przeniesione zostało również pozwolenie na rozbiórkę tych budynków.

11 Na podstawie tego pozwolenia GVM przeprowadziła prace rozbiórcze, z których protokół spisano w dniu 30 września 2008 r.

12 Ponadto w dniu 16 kwietnia 2008 r. spółce GVM wydano wypis z planu zagospodarowania przestrzennego w celu uzyskania pozwolenia na budowę kompleksu mieszkaniowego na omawianej działce.

13 GVM odliczyła podatek VAT dotyczący całej nabytej działki i wszystkich budynków oraz sporządziła deklarację podatku VAT wpisaną do rejestru AFP w dniu 27 października 2008 r. i wskazując negatywne saldo z opcji zwrotu.

14 W następstwie kontroli podatkowej przeprowadzonej w dniu 8 maja 2009 r. AFP sporządziła sprawozdanie z inspekcji podatkowej, a następnie w dniu 12 maja wydała decyzję podatkową, wedle której z uwagi na rozbiórkę rzeczonych budynków należało dokonać korekty odliczonego przez GVM podatku VAT dotyczącego rozebranych budynków.

15 W zażaleniu wniesionym w dniu 19 czerwca 2009 r. GVM zażądała stwierdzenia nieważności sprawozdania z inspekcji podatkowej i tej decyzji podatkowej, podnosząc, że jej zamiarem było nabycie omawianej działki wyłącznie w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkaniowego i że w tym kontekście nabycie budynków stojących na tej działce było nie do uniknięcia. W konsekwencji GVM nie dokonała korekty podatku VAT związanego z nabyciem tych budynków, który został początkowo odliczony, gdyż rozbiórka tych budynków była częścią planu inwestycji, a nowy projekt mieszkaniowy miał być wykorzystywany do dokonywania transakcji podlegających opodatkowaniu.

16 W decyzji z dnia 11 września 2009 r. ANAF oddaliła to zażalenie z uzasadnieniem, że GVM niezgodnie z prawem odliczyła podatek VAT dotyczący wspomnianych budynków, ponieważ spółka ta nabyła je nie w celu dokonywania transakcji podlegających opodatkowaniu, lecz jedynie w celu ich rozebrania. W tym względzie ANAF wskazuje, że budynki te zostały zaklasyfikowane jako zapasy, a nie jako środki trwałe.

17 W skardze wniesionej w dniu 8 października 2009 r. do sądu odsyłającego GVM zażądała stwierdzenia nieważności rzeczony decyzji oraz sprawozdania z inspekcji podatkowej z dnia 8 maja 2009 r., a także decyzji podatkowej wydanej przez AFP w dniu 12 maja 2009 r.

18 W tych okolicznościach Curtea de Apel București (sąd apelacyjny w Bukareszcie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami

prejudycjalnymi:

„1) Czy w ?wietle art. 167 i 168 dyrektywy [2006/112] nabycie przez spó?k? handlow? b?d?c? podatnikiem podatku VAT przeznaczonych do rozbiórki budynków wraz z dzia?k? w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkaniowego mo?e stanowi? czynno?? przygotowawcz? jako wydatek inwestycyjny s?u??cy wzniesieniu kompleksu mieszkaniowego, uprawniaj?c? do skorzystania z odliczenia podatku VAT zwi?zanego z nabyciem budynków?

2) Czy w ?wietle art. 185 ust. 2 dyrektywy [2006/112] rozbiórka budynków przeznaczonych do rozbioru nabytych razem z dzia?k? w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkaniowego wymaga dokonania korekty podatku VAT zwi?zanego z nabyciem takich budynków?”.

W przedmiocie pyta? prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

19 W swym pierwszym pytaniu s?d odsy?aj?cy stara si? zasadniczo ustali?, czy wyk?adni art. 167 i 168 dyrektywy 2006/112 nale?y dokonywa? w ten sposób, ?e spó?ka, która naby?a dzia?k? i stoj?ce na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tej?e dzia?ce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku VAT zwi?zanego z nabyciem rzeczonych budynków.

20 Nale?y przypomnie?, i? zgodnie z utrwalonym orzecnictwem prawo podatników do odliczenia od podatku VAT, który s? zobowi?zani zap?aci?, podatku VAT nale?nego lub zap?aconego z tytu?u towarów i us?ug otrzymanych przez nich stanowi zasad? podstawow? wspólnego systemu podatku VAT ustanowionego przez ustawodawc? Unii (wyrok z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawach po??czonych C-80/11 i C-142/11 Mahagében i Dávid, pkt 37 i przytoczone tam orzecnictwo).

21 Trybuna? wielokrotnie orzeka? w tym zakresie, ?e prawo do odliczenia przewidziane w art. 167 i nast. dyrektywy 2006/112 stanowi integraln? cz??? mechanizmu podatku VAT i co do zasady nie podlega ograniczeniu. W szczególno?ci przys?uguje ono natychmiast w stosunku do ca?ego podatku obci??aj?cego transakcje powoduj?ce naliczenie podatku (zob. w szczególno?ci wyroki: z dnia 21 marca 2000 r. w sprawach po??czonych od C-110/98 do C-147/98 Gabalfrisa i in., Rec. s. I-1577, pkt 43; z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie C-63/04 Centralan Property, Zb.Orz. s. I-11087, pkt 50; z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawach po??czonych C-439/04 i C-440/04 Kittel i Recolta Recykling, Zb.Orz. s. I-6161, pkt 47; a tak?e ww. wyrok w sprawach po??czonych Mahagében i Dávid, pkt 38).

22 System odlicze? ma bowiem na celu ca?kowite uwolnienie przedsi?biorcy od ci??aru podatku VAT nale?nego lub zap?aconego w ramach ca?ej dzia?alno?ci gospodarczej tego przedsi?biorcy. Wspólny system podatku VAT gwarantuje w ten sposób w zakresie ci??aru podatku neutralno?? wszystkich rodzajów dzia?alno?ci gospodarczej – niezale?nie od jej celu lub wyników – pod warunkiem ?e co do zasady ona sama podlega opodatkowaniu podatkiem VAT (zob. wyroki: z dnia 14 lutego 1985 r. w sprawie 268/83 Rompelman, Rec. s. 655, pkt 19; z dnia 15 stycznia 1998 r. w sprawie C-37/95 Ghent Coal Terminal, Rec. s. I-1, pkt 15; ww. wyrok w sprawach po??czonych Gabalfrisa i in., pkt 44; wyrok z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie C-32/03 Fini H, Zb.Orz. s. I-1599, pkt 25; ww. wyroki: w sprawie Centralan Property, pkt 51; a tak?e w sprawach po??czonych Mahagében i Dávid, pkt 39).

23 Z brzmienia art. 168 dyrektywy 2006/112 wynika, ?e aby osoba zainteresowana by?a uprawniona do odliczenia, po pierwsze, musi ona by? „podatnikiem” w rozumieniu tej dyrektywy, a po drugie, dane towary i us?ugi musia?y by? u?ywane na potrzeby opodatkowanych transakcji

(zob. ww. wyrok w sprawie Centralan Property, pkt 52).

24 Zgodnie z art. 9 ust. 1 rzeczony dyrektywy pojęcie podatnika jest zdefiniowane w powołaniu z pojęciem działalności gospodarczej (zob. ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 19).

25 W tym względzie należy przypomnieć, iż jednostka, która nabywa dobra na potrzeby działalności gospodarczej w rozumieniu tego przepisu, czyni to w charakterze podatnika, nawet jeżeli dobra te nie są bezpośrednio wykorzystywane do celów tej działalności gospodarczej (zob. wyrok z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie C-97/90 Lennartz, Rec. s. I-3795, pkt 14).

26 Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Trybunału na działalność gospodarczą, o której mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112, może składać się wiele następujących po sobie czynności, spośród których czynności przygotowawcze, takie jak nabycie towarów trwałych, a zatem nabycie nieruchomości, powinny być zaliczane do działalności gospodarczej (zob. ww. wyroki: w sprawie Rompelman, pkt 22; w sprawie Lennartz, pkt 13; wyrok z dnia 29 lutego 1996 r. w sprawie C-110/94 INZO, Rec. s. I-857, pkt 15; a także ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 21, 22). Kiedy podmiot wykonujący czynności przygotowawcze jest w konsekwencji uznawany za podatnika w rozumieniu tego przepisu i ma prawo do odliczenia podatku VAT (ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 22).

27 Ponadto podmiot dokonujący wydatków inwestycyjnych z potwierdzonym przez obiektywne okoliczności zamiarem wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu rzeczony art. 9 ust. 1 należy uważać za podatnika. Działając w takim charakterze, ma on zatem zgodnie z art. 167 i nast. dyrektywy 2006/112 prawo do natychmiastowego odliczenia podatku VAT należnego lub zapłaconego od inwestycji dokonanych na potrzeby transakcji, jakich zamierza dokonać i które uprawniają do odliczenia (zob. podobnie ww. wyroki: w sprawie Rompelman, pkt 23, 24; w sprawie INZO, pkt 16, 17; w sprawie Ghent Coal Terminal, pkt 17; w sprawach połączonych Gabalfriśa i in., pkt 47; a także wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-400/98 Breitsohl, Rec. s. I-4321, pkt 34).

28 Z powyższego wynika, iż to właśnie nabycie dobra przez podatnika działającego w takim charakterze determinuje stosowanie systemu podatku VAT i w konsekwencji – stosowanie mechanizmu odliczenia. Faktyczne lub zamierzone wykorzystywanie dobra lub usług determinuje jedynie zakres początkowego odliczenia, do którego podatnik ma prawo na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112, oraz zakres ewentualnych korekt w późniejszym okresie, które muszą być dokonane w warunkach przewidzianych w art. 184 i nast. tej dyrektywy (zob. ww. wyroki: w sprawie Lennartz, pkt 15; w sprawie Ghent Coal Terminal, pkt 18; wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-396/98 Schloßstrasse, Rec. s. I-4279, pkt 37; ww. wyroki: w sprawie Breitsohl, pkt 35; w sprawie Centralan Property, pkt 54; wyrok z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie C-118/11 Eon Aset Menidjunt, pkt 57; wyrok z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie C-334/10 X, pkt 17).

29 W tym kontekście Trybunał orzekł, że gdy nie doszło do oszustwa lub nadużycia i z zastrzeżeniem ewentualnych korekt zgodnych z warunkami przewidzianymi w art. 185 dyrektywy 2006/112, raz nabyte prawo do odliczenia trwa, chociażby nawet zamierzona działalność gospodarcza nie zaowocowała transakcjami podlegającymi opodatkowaniu (zob. ww. wyroki: w sprawie INZO, pkt 20, 21; w sprawie Ghent Coal Terminal, pkt 19–23; w sprawie Schloßstrasse, pkt 42; wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-98/98 Midland Bank, Rec. s. I-4177, pkt 22; ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 22).

30 Jeżeli chodzi o spór zawisły przed sądem odsyłającym, z akt wynika, iż nabycie przez GVM działki i spornych w postępowaniu głównym budynków stanowi czynność przygotowawczą mającą na celu, o czym świadczy wydanie pozwolenia na budowę wspomnianego w pkt 12 niniejszego wyroku, wzniesienie kompleksu mieszkaniowego na potrzeby działalności

deweloperskiej tej spółki.

31 Dokonując tego nabycia, GVM wykonuje zatem działalność gospodarczą jako podatnik w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112.

32 Jeżeli chodzi o drugi warunek przypomniany w pkt 23 niniejszego wyroku, a mianowicie używanie towarów i usług nabytych na wcześniejszym etapie na potrzeby transakcji opodatkowanych na późniejszym etapie, z akt sprawy wynika, że od momentu nabycia działki i spornych w postępowaniu głównym budynków GVM przejawiała zamiar rozebrania tych budynków po to, by wznieść na tej działce kompleks mieszkaniowy.

33 Zamiar ten potwierdziły obiektywne okoliczności, ponieważ wraz z nabyciem przez GVM spornych w postępowaniu głównym budynków przeniesione zostało na nią pozwolenie na rozbiórkę i nawet jeszcze przed sporządzeniem deklaracji podatku VAT spółka ta przeprowadziła prace rozbiórcze tych budynków oraz wydano jej wypis z planu zagospodarowania przestrzennego w celu uzyskania pozwolenia na budowę rzeczonego kompleksu mieszkaniowego.

34 Jednakże w takich okolicznościach wspomniany zamiar nie skutkuje pozbawieniem spółki GVM prawa do odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem spornych w postępowaniu głównym budynków.

35 Budynki te zostały bowiem nabyte wraz z działką, na której stały i która w dalszym ciągu była wykorzystywana przez GVM na potrzeby podlegających opodatkowaniu transakcji tej spółki. W tych okolicznościach zastąpienie przestarzałych struktur nowocześniejszymi budynkami, a w konsekwencji wykorzystanie tych ostatnich do czynności podlegających opodatkowaniu na późniejszym etapie obrotu, w żaden sposób nie przerywa bezpośredniego związku istniejącego pomiędzy nabyciem danych budynków na wcześniejszym etapie obrotu z jednej strony a działalnością gospodarczą prowadzoną następnie przez podatnika z drugiej strony. Nabycie tych nieruchomości, a następnie ich zniszczenie w celu wzniesienia bardziej nowoczesnych struktur może zatem być uważane za szereg powiązanych czynności, których przedmiotem jest dokonanie czynności podlegających opodatkowaniu na tej samej podstawie co zakup nowych nieruchomości i ich bezpośrednie wykorzystanie (zob. wyrok z dnia 18 października 2012 r. w sprawie C-234/11 TEC Chaskowo, pkt 34).

36 W tych okolicznościach na pierwsze pytanie należy odpowiedzieć, że wykładni art. 167 i 168 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym spółka, która nabyła działkę i stojące na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tejże działce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

W przedmiocie pytania drugiego

37 W swym drugim pytaniu sąd odsyłający stara się w istocie ustalić, czy wykładni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, iż rozbiórka budynków stojących na działce, nabytych w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, pociąga za sobą korektę pierwotnie dokonanego odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

38 W tym względzie należy przypomnieć, iż zgodnie z orzecznictwem Trybunału zasady przewidziane w zakresie korekty odliczeń stanowią zasadniczy element systemu ustanowionego przez dyrektywę 2006/112, gdy mają na celu zapewnienie dokładności odliczeń, i co za tym idzie, neutralności obciążenia podatkowego (zob. wyrok z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie C-184/04 Uudenkaupungin kaupunki, Zb.Orz. s. I-3039, pkt 26). Dyrektywa ta ma również na celu

ustanowienie poprzez te zasady ścisłego i bezpośredniego związku pomiędzy prawem do odliczenia naliczonego podatku VAT a wykorzystaniem danych towarów i usług do transakcji, od których należy jest podatek (zob. ww. wyroki: w sprawie Centralan Property, pkt 57; w sprawie TEC Chaskowo, pkt 31).

39 Przewidziany przez rzeczony dyrektyw 2006/112 mechanizm korekty stanowi bowiem integralną część ustanowionego przez nią systemu odliczenia podatku VAT (zob. ww. wyrok w sprawie TEC Chaskowo, pkt 30).

40 W odniesieniu do powstania ewentualnego obowiązku korekty dokonanego odliczenia naliczonego podatku VAT art. 185 ust. 1 rzeczony dyrektywy ustanawia zasadę, zgodnie z którą taka korekta jest dokonywana w szczególności w przypadku, gdy po złożeniu deklaracji podatku VAT nastąpi zmiana czynników uwzględnianych przy określeniu kwoty odliczenia (zob. ww. wyrok w sprawie TEC Chaskowo, pkt 32).

41 Tymczasem w przypadku sporu zawisłego przed sądem odsyłającym rozbiórka budynków, których dotyczy postępowanie główne, nie stanowi zmiany w rozumieniu wspomnianego art. 185 ust. 1, ponieważ – jak wynika to z pkt 32–35 niniejszego wyroku – GVM przewidywała tę rozbiórkę od momentu nabycia tych budynków.

42 W tych okolicznościach na drugie pytanie należy odpowiedzieć, że wykadni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym rozbiórka budynków nabytych wraz z działką, na której one stały, dokonana w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, nie powoduje obowiązku korekty pierwotnie dokonanego odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

W przedmiocie kosztów

43 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

1) Wykadni art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym spółka, która nabyła działkę i stojące na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tej samej działce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

2) Wykadni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym rozbiórka budynków nabytych wraz z działką, na której one stały, dokonana w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, nie powoduje obowiązku korekty pierwotnie dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

Podpisy

* Język postępowania: rumuński.